

РЕШЕНИЕ

№ 1201

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9565** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ против решение № 3481/19.07.2023г. по НАХД № 14504/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 15 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № BG22032022/5800/P8-447/16.09.2022г., издадено от директора на НТУ, с което на К. В. Ц. е наложена глоба в размер на 1800 лв. на основание чл.179, ал.3а от Закона за движението по пътищата.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на съдебното решение. Касаторът намира за неправилен и некореспондиращ със събраните доказателства по делото изводът, че при издаване на обжалваните АУАН и НП са допуснати процесуални нарушения, тъй като в тях е посочена както санкционната норма на чл.179, ал.3а от ЗДвП, така и неизпълненото задължение за заплащане на дължимата тол такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП). По отношение на дължимата пътна такса, то тя е регламентирана в нормативен акт – Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа. Счита и че неправилно съдът определя нарушението като маловажно, като смята, че разпоредбата

на чл.28 от ЗАНН е неприложима за нарушенията по чл.179, ал.3-3б ЗДвП. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление.

Ответникът – К. В. Ц., в писмени бележки излага съображения, че касационната жалба е неоснователна и недоказана. Моли съдът да остави в сила постановеното решение на СРС.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, намира решението за правилно.

Административен съд – София град, XX касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл.218 и чл.220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя в частта относно допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила и относно приложимостта на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО.

Налице е нарушението по чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, доколкото не е посочена словесно или дори само цифрово приложимата и единствено относима, като нарушена материалноправна норма от ЗДвП, а именно тази на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление не е посочено конкретното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят, доколкото в посочената правна норма - чл. 179, ал. 3а от ЗДвП не са посочени задълженията на водача. Относимото нарушено правило за поведение се съдържа в нормата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. В този смисъл неоснователно е възражението на касатора, че нормата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП съдържа едновременно нарушеното правило за поведение и санкцията. Тази разпоредба не съдържа правилото за поведение, а посочената по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП е от общите разпоредби на закона, от които също не следва директно правилото за поведение.

Реквизитът нарушена разпоредба не може да се извежда по тълкувателен път при съдебния контрол, въз основа на извличане от други цитирани разпоредби, които не съдържат правилото за поведение, той е част от съдържанието на АУАН и НП и то от задължителните съществени реквизити. Липсата на посочена относима към деянието правна квалификация, чрез посочване на нарушената материалноправна разпоредба, представлява съществено нарушение на процедурата по административно наказване по задължително предвиденото съдържание на АУАН и НП, нарушава правото на защита на дееца и е самостоятелно основание за отмяна на НП, както правилно е приел СРС.

Правилен е изводът относно приложение на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024г. в чл.10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

Ето защо, макар да е основателен доводът на касатора, че чл.28 ЗАНН не намира приложение в случаите на нарушения от вида на процесното, това обстоятелство не обосновава извод за законосъобразност на процесното НП, предвид мотивите на районния съд в останалата им част. Решението на СРС като правилно следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3481/19.07.2023г. по НАХД № 14504/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.